

1866

Kassa, 1865 October 15.

83. szám.

Harmadik évfolyam.

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZAGI KOZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Előzetési díj:

Egy évre . . . . . 8 frt.
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „

As előzetési pénz-ek és kéziratok a szerkesztőséghez küldendők, —

Hirdetések díja:

Egy négyszer hasábozott garmonu 5 kr. — Bélyegdíj minden beig-
tatás után külön 30 kr

Nyilttér soronkint 15 kr.

a hirdetések s azok díjai a kiadó-
hivatalba utasítandók.

Kiadó:

Ifj. Werfer Károly.

Kiadó-hivatal:

Füteleza 342. sz. a. a ferencziek egyháza mellett.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő-hely: Kővácsutca 308. sz.

Szerkesztő-társ

Karsa Tamás.

Lélek- és élettani észleletek.

X.

Az emberi nem legjelentékenyebb vívmánya e földön nem azon dicső de véres tettek halmaza, melylyel története dicsekszik, nem is azon nagy munkák, melyek által a föld felszínét megváltoztatta, erdőit, vadait kipusztította, virágos rétjeit eke alá vette, s a dél gyümölcsseit északon s kelet állatait nyugoton honosította, nem is ama remek építmények, melyeket az idő foga megemésztet, hanem a szellemi s anyagi életel egyiránt emelő művelődés, miszerint az élet- és lélektan törvényeit osztónyszerűleg kipuhatolva, lényét mindinkább kedvező körülményekkel övezte, agysejtjei önműködését, idegzele érzékenységét és fogékonyságát oda fokozta, miszerint most mind testi mind lelki (t. i. agybeli) s kebelbeli műveletei sokkal gyorsabbak, tökéletesbék s így értelmi és érzelmi világa sokkal nagyobb és tökéletesebb, mint volt hajdan.

Az önművelődés egyik sajátos eszköze, egyéniségeknek s egész népeknek a nyelv és zene, mely azon érzelmeket fejezi ki, melyeket a nyelv elmondani nem képes. Sok ezer (50—80 ezer) szóból áll egy-egy kifejtett nemzeti nyelv, mindenik szó valamely tárgyat vagy viszonyt, vagy más elvont ismeretet, itéletet stb. fejez ki és eléggé hajlékony számtalan összetételekre, melyeknél fogva képes az emberi elme minden tárgynak, eseménynek, eszmének egymáshoz viszonyt számtalan módon egybe állítani, idomítani, rendezni stb.

Nem tudjuk, mi történik agyunkban, midőn annak sejtjeibe (vagy talán csak egybe) egy-egy szót beemlékelünk. Az agyak rendszeres hullámzó mozgást tesznek, mely a lélegzet vételével és ürítéssel egybefügg. — De ez ugylátszik, az agyak táplálkozására, az éleynyek s más táprészeknek a vérből kiválasztására s feldolgozására szükséges. Tudjuk, hogy mindenik érzéknek más hivatala, más őszponlja van az agyakban; természetes, hogy ezen idegócok működése a tapasztalatok, észleletek, szavak stb. felfogásakor bizonyos mozgást tesznek. De minőt? és lehet-e ennek nyomait a koponyacsonton felfedezni? azt nem tudjuk s emezt méltán kétségbe vonjuk. Annyi bizonyos, hogy csupán szavak által vagyunk képesek tisztán gondolkodni s így a szavak beemlékelésével s gondolkodási tehetőségünk gyakorlásával arányos gondolataink bővsége, ismereteink terjedelme s ha élveinket jól ki tisztáztuk: azok tökélye, holott szavak nélkül gondolkodni tisztán nem tudunk és a szavak használatára kell megtanítanunk a siketnémákat is, hogy ne csupán képzelődni, de helyesen gondolkodni tudjanak. Hasonló jelentékenységgel bír az érzelmek kifejezésében a nyelv mellett a zene, de erről máskor.

Az emberi szerkezet egy nagy államszerkezethez hasonlít. — mondottuk, melyben a közérzés, gondolkodás és cselekvés műszerei az érzést és mozgást tényező idegszálak s az értelmi és érzelmi idegek és idegócok egymástól mind jól el vannak különözve — és mégis egybefüggnek, összekötő szálak által oly módon hogy bármelyik részlet legyen nagyon meglámadva, annak állapotja kihat mindenikre; az egész szerkezetre. Vagyis, ha ezen összeköttetést átérzésnek, átsugárzásnak nevezzük, rendszer átsugárzás van 1. az érző idegektől a mozgás (akarat) idegeire, 2. a mozgás idegeitől az érző idegekre, 3. egyik érző idegtől vagy idegócztól a másikra s 4. egyik mozgási idegtől vagy idegócztól a másikra. És általában rendszer átsugárzás van az őszpontosító (centripetal), őszponti (central) és szétsugárzó (centrifugal) idegműködések közt.

Minél inkább elkülönözék eme idegszálak és góczok egymástól, annál nehezebben megy véghez a szerkezetben minden u. n. szellemi és érzelmi művelet, mint

szintén annak az izmok által nyilvánítása ha t. i. gondolatainkat s érzelmeinket szó vagy zene által ki akarjuk fejezni. Minél inkább összekötve ama műszerek, annál gyorsabb s nagyobb mérvű az átsugárzás az együtt érzés és mozgás, mi az u. n. tökélyesbulést nagyon korlátolja, mert az embert a külbehátások, a belérzelmek képzeletek és vágyak rabjává tesz a szerint, a mint egyik s másik a többi felett túlsúlyt kap s így a legváltozóból „könnyelmű“ jellemet rója az emberre. Minthogy pedig az előbbeni szerkezet a „nehézelműség“ nehéz felfogás jelleget hordja magán — természetes, hogy legszerencsésebb azon szerkezet, melyben az egyes szálak és góczok ugyan jól elszigetelvék egymástól, de viszont jól egybe vannak kötve a közvetítő szálakkal, mindezek felett azonban egy főerő az akaratérő uralkodik, mely ezen összeköttetést vagy az elszigetelést a lehetőség korlátain belül önmozgási, önműködési képességénél fogva vezényli.

Hiában akarjuk, nem látni a fényt, nem hallani a hangot, ha érzékeink épek és nyitvák; de sokban korlátozhatjuk a hallott s látott dolgok behatását bensőnkben t. i. hogy azok eszmevilágunkat vagy érzelmeinket meg ne zavarják. Még többet tehet az akarat az érzelmelek, gondolatok és tapasztalatok beemlékelése (gyakori megújítása által). Oly tényező az akarat a fogalmak emlékebe hívása, rendezése, idomítása stb. által, mikép erős akarat, kedvezőtlen körülmények közt is erélyesen tényezheti az önművelődést. — Az akarat pedig annál erősb, annál nagyobb uralmat képes gyakorolni az egész eszményi és érzelmi világ felett, minél inkább gyakorolta magát sajátos műtételeiben — a gondolkodásban, az érzelmek felelevenítésében vagy elnyomásában, az itélethezadásban, annak végrehajtásában, vagy a gondolatok s érzelmek kifejezésében, nyelv, toll és zene által.

Az emberi nem legjelentékenyebb vívmányának az önművelődésnek tehát főtenyezője az akarat célszerű gyakorlása s ez által a benső műszerek műveleteinek vezénylése. Oly kevés önállósággal bír, ha elhanyagolatik az akarat, hogy ennek sokaknál kétségbe hozhatjuk létezését is — és korlátolva van a külbehátások, a belső műveletek, elvek, itéletek stb. által azoknál is, kiknél azt már teljesen „szabad akaratnak“ nevezzük, minő nem létezik. Bármily korlátolt legyen azonban az átsugárzás törvényeinél fogva, melyeken nem változtatnunk, igyekeznünk kell, hogy azt lehetően urává tegyük érzelmeinknek, gondolatinknak és cselekvényeinknek.

KUBINYI LAJOS.

Megyei mozgalmak.

Abaujából. Kassa, október 14-én. *Abaujmege központi választmánya* f. hó 11-én Kassán *Vendéghy József* 1861-iki első alispán elnökle alatt tanácskozmányt tartván, mindenek előtt az 1847/8-ik t. cz. V. szaksza értelmében jegyző-választásra hívá fel az elnök a választmány tagjait. Mire *Karsa Tamás* jegyzőül megválasztván, köszönetét fejezte ki megbízatásáért s örömet nyilvánítá a fölött, hogy ez ügyben szolgálatot tehet.

Mielőtt a tanácskozmány szabályszerűleg megkezdett volna, a jelen volt tagok a törvényszabta esküt letették; a kik pedig meg nem jelentek, később fognak az elnök által eskütétel végett meghívadni.

A tanácskozmány tárgyait képezék: a választó kerületekben, a választók összeírásával megbízandó küldöttségek megválasztása; a kerületenkénti összeírás helyiségeinek és megkezdése idejének, a felszólamlási

napoknak, ugy szintén a képviselők választása határnapjának kitűzése s e tárgyra vonatkozó egyéb intézkedések.

A választó kerületekben a választók összeírására megkezdési határnapul *novemberhő 1-je*; a felszólamlások beadására pedig november 15, 16, 17 és 18. napjai tűzettek ki.

Az összeírások megtörténte és a felszólamlási napok letelte után *novemberhő 20-dik napján*, d. e. 10 órakor fogja megkezdni ülését a központi választmány.

A képviselők választása, minden választó kerületnek e végre kijelölt helyen *novemberhő 29-dik napján* d. e. 10 órakor fog megkezdetni.

Ungvból. October 13. A képviselő választási mozgalmakról következőleg értesít egyik unghvári levelezőnk. A legújabb constellatiok szerint követjelöltek: a központban: *Kandó Kálmán*, *Ocsváry Gábor*. Szobrán-czon: *gróf Török Napoleon*, *Ibrányi Lajos*. Kaposon: *Bernáth Zsigmond*, *Petrovay Ákos*. A felvidéken *Markos György* mellett *Lyahovics János* is fellép.

Zemplénből. S.-a.-Ujhely, 1865. őszhő 10-én. Nálunk is megkezdődtek a képviselő-választási mozgalmak. Midőn az ezelőtti főispán *Lehoczky László* ő mlga a mult hó 28-ára egy értekezletet hitt össze, — nem tudhatván, hogy ez az ő más általi felváltatása miatt elmarad, nyakra-főre kitűztük „a zempléni vitézek emlékére“ az *Andráshy Gyula* gróf képviselő jelettünk nevét lobogtató nemzeti zászlót. A mult pénteken pedig magánértekezletre gyűltek össze Ujhelybe a kerület választói *Eva András* 1861-iki volt megyei főjegyzőnk meghívására, hol is a nagy többség elhatározta a már nevezett nagy hazánkfíat ünnepelesen és számos küldöttség által felkérteni, hogy a jelettséget elfogadni sziveskedjék. — Csak egy polgártársunk emelt szót ez ellen; korántsem, mintha a kerületünknek 1861-ben is büszkeségére vált képviselő egyénisége ellen lett volna bármi kifogása, de egyedül azon okból, mert nem tudván különbséget tenni az alsó és felsőház közt, a kitűntő tehetőségű jelöltet, az ország első rendű egyik államférfiát — csak azért, mert születésénél fogva joga volna a felső házban ülnie — oda kívánta utasítani. De a választók belátásának tartozunk azon igazság szolgáltatással, hogy a vezéri szerepre hivatott harczost nem akará a táborhely és podgyász őrizetére kárhoztalni.

Azon említett polgártársunk egy nálunk köztiszeletben álló, de távollevő nevével lépett fel, *Liszy Ede* ügyvéd urával, és szavának embere akarván lenni, vasárnap az *Ungváron* (így hívják a város északi vége felett levő pinczecsoportot) néhány hordó bora és urújének vére folyt ki áldozatul.

Az ekként tudtán kívül felléptetett barátunk azonban haza érkezvén, már a leghatározottabban megtagadta e mozgalmat.

Az értekezés eredményeként tegnap mintegy 100—110 unghelyi kerületi választó, számos nemzeti lobogóval jelent meg a tölünk jó harmadfél órányira eső *Töke-Terebesen*, hol is *Eva András* ur mindannyiunk nevében és szívünkbelől, szokott ékesszólásával terjesztette elő látogatásunk célját, kiemelvén, hogy politikai hitvallomást nem kívánunk tőle, mert ősmérjük őt, — s kérvén az ünnepelet hazafit, tegye lehetővé, hogy nekünk jusson azon büszkeség, őt azoknak díszes koszorujába helyeznünk, kikre bizza a nemzet e megmérhető fontos országgyűlésen saját sorsát, jövőjét, lételét.

Lelkes éljenek bizonyítják, hogy a szónok hiven tolmácsolá szándékunkat.

A felszólított honfi némi megindulással igyekezék az iránta nyilatkozott bizalmat és e megtiszteltetését megköszönni, szokott szerénységével ismételve is, mind a kettőt érdeme felettinek mondván.

Ez egyben nem értettünk vele egyet, mert ha nem ő, vajon ki más? Szavai azon melegen hozták fel gondolatait, a mint keblében megszülemlették, a kifejezésekben semmi erőtetett, semmi keresett. — „Szeretném elmondani önök előtt — monda a többi közt — politikai programmat, de nem látnám helyén saját házámnál

mondani el, a mi a nyilvánosság elébe tartozik, a mit hogy meghallhasson tölem, minden választómnak joga van. De programom e zászlón van, melyet önök magokkal hoztak (azon az „1848” volt látnat) — az 1847-iki országgyűlésen mint közvetve az ujhelyi kerületnek is, mert e megyének valék követe, az 1848-iki törvényeket ott fogalmaztuk és létesítettük, ezeknek elismerésük és helyreállításuk mellett küzdöttem, mint már közvetlenül az ujhelyi kerület képviselője a 61-iki országgyűlésen, — reményem, hogy az 1865-in — ha csakugyan engem ruháznak fel önök bizalmukkal, azok részletezésében, kifejtésében, tökéletesítésében vehetek részt, és végleges életbe léptetésüket elősegíthetem. — Se a nemzettől, se az egyes képviselőktől nem függ a jó sikert biztosítani, azért tehát jól nem állhatok, — de van egy, a miért jól állhatok önöknek, hogy a hol az egyik vagy másik oldal közt választani kell, az ujhelyi kerület képviselőjét soha semmi oportunitási szempontok nem hajtják oda, hogy e hon alkotmányának lényeges jogaiból habár csak a legkisebbiket is feladja. Önök — mondá rövid nyilatkozatának végén — a Noé galambjaként küldenek ki engem hazánk alkotmányos küzdelmének hullámaira: adja Isten, hogy zöld ággal térhessek vissza önökhöz. — Az erre kitört éljenzés lecsillapultával a gróf ismételte köszönetét, és „mint magyar házi gazda” barátságos asztalához kérte vendégeit.

A nagy ebédlő és annak tágas előszobájában három hosszú asztalnál foglaltunk helyet mindannyian, és némi tartozást vélek teljesíteni, különösen a falukról jött földművelő polgártársaink iránt, ha illedelmes viselkedést e helyütt kiemelem, nem mintha talán az ellenkezőt vártuk volna tőlök, de mert annyira helyesen találták magokat, hogy ezen ebédünk az osztályok közti őszinte egyetértésnek egyfelől, és a földművelő osztály bizalmának az értelmiség iránt örvendő zalogát nyújták. Szemmel láthatuk itt, hogy midőn a nemesi kiváltságokról lemondottunk, nem mi száltunk le, de népünket emeltük magunkhoz.

A szokott időben felemelkedvén a házi ur, poharat emelt vendégeiért, kívánván, hogy boldog hazában boldogul éljenek. — Majd *Molnár József*, a terebesi kerület 1848 és 1861-iki országgyűlési képviselője (valószínűleg most is leendő) egy igen lelkes felkőszöntésben, tanúságul hivatkozván az ünnepelel gróf eddigi pályájára, melyen e nemzetért már is annyit tett és annyit szenvedett, magasztalá erényeit s fényes tehetségeit, erős hangnyomattal mondá ki, hogy a közelgő bonyodalma közt — ha tőle függ megválasztani a férfit, kinek kezébe adja a hatalmat e nemzet sorsát intézni, ugy azt egyedül az ő kezébe tenné le, végül ohajtva jósolá vagy jósolva ohajtá, hogy neve mintegy újabb *Washington* ragyogjon e hon történetének lapjain örökké! — Dörgő éljenzésével helyeslé a hallgatóság e felkőszöntés minden szavát.

Később *Karossa Endre* barátunk kelt fel, beszéde tárgyál azon kérdést vevén fel, vajlon kívánatos-e főrendieket választani népképviselőkké, ügyesen czáfolta azok nézetét, kik ezt feltétlenül ellenzik.

A küldöttség vezére *Éva András* ur a szelleműs és bájos grófnét köszönté fel, s az ujhelyi kerület választói meg nem tagadták a magyar faj egyik kitűnő tulajdonát, a lovagiasságot, mert azon néhány perc, a melyeket ott töltünk, elég volt arra, hogy e lelkes hölgy iránt, ki (bocsánat, gyengeségem érzete nem engedí megkísértenem dicséretét), hogy iránta, mondom, csodálattal és mély tisztelettel teljenek el, és az egészségre s boldog meglegedésére emelt poharat, lelkük mélyéből harsogó éljenzéssel fenekig ürítsék.

Még az alkotmányos szabadság egy megőszült kövitéze — városunk 1848 és 1861-iki főbírája, *Balászy Ferencz* ur emelt poharat, lelkes nyilatkozatában említvén, hogy 1861-ben ő volt szerencsés a gróftól a képviselői elvállalására felkérni, és köszönetet mondván a választók nevében, hogy kérelmeket mint 1861-ben teljesítette, ugy most is teljesíteni ígérte.

Délutáni 4—5 óra közt ismét szekerekre ültünk, s az egész uton hol a gróftól, hol a grófnét, hol a rendkívül kitűnő jó *Madit* magasztalva, haza jöttünk, s esti 9 óra felé a város főbb utcáit szövetekkel kezünkben bejárván, hirdettük a honmaradottaknak eljárásunk eredményét, a mit a többször tisztelt *Éva András* ur a főtéren az említett *Vitézek emlékére* lengő zászló alatt az egybesereglett népek tolmácsolni is sziveskedett, mire a szózat néhány versét elénekelvén, eloszlottunk.

Bizottmányi gyűlésünk e hó 9-ére van kitűzve.
r. l.

Sárosmegye. October 9. A bizottmányi gyűlést d. e. 10 órakor nyitá meg az 1861-iki bizottmányi tagok jelenlétében Berzeviczy főisp. h. — A testimonium articulare kinevezetett Ujházy Albert indítványára. Az óvás miszerint a megye jelen viszonyát törvényesnek s jövőben zsinormértékül szolgálódnak nem tekinti; egyhangulag elfogadtattott.

Ezekután az országgyűlést egybehívó kir. levél felolvastattott, a kormánynak bizalom szavaztatott. A központi bizottmány már ma megkezdte működését.

Nyitra, október 9-én. Mai napon tartott meg főispánunk elnöklété alatt az értekezlet, melyben a következő főelvek állapítottak meg: Az 1861-iki bizottmány helyreállítatik s az akkori tisztikar legyen kiegészítő része s birjon szavazattal; a jelenlegi tisztviselői kart el nem ismeri a bizottmány kiegészítő részül; a központi választmány elnökeül egy alkotmányos férfit ohajt, s végül a bizottmány törvénytelen egybehívása s a jelenlegi tisztikar ellen óvást tesz. Ezen elhatározás egyhangulag elfogadtattott.

Hevesböl. October 9-én 1865. Alkotmányos első alispánunk gróf Szapáry Gyula ur meghívására s megye szabadelvű értelmisége közül a folyó hó 8-án a casinó-teremben mintegy 180-an jelentek meg a ma tartandó bizottmányi ülés teendőinek előleges megvitatása végett; a hol is nevezett első alispánunk azon tudósítása, hogy a 9-iki bizottmányi ülés nem Földváry János főispáni helytartó hanem örökös főispánunk Bartakovics Béla ő excellentiája elnöklété alatt fog lefolyni, a jelenlévők közös ohajával találkozott, el lévén ez által háritva az alkalom mely megvénk közönsége, de leginkább főispáni helytartó ur ő mltgának nem legkellemebb vissza emlékezeteket szült volna. Megrendít volt az öröm és lelkesedés kitorése, melylyel 9-én reggel a meg yeháznagy teremben érsek ő excellentiája örökös főispánunkat megvénk több százra menő alkotmányos jogai gyakorlatára egybe gyült értelmisége üdvözlé, elvitázhatlan tanubizonyoságot szolgáltatva a kisérétében megjelent főispáni helytartó urnak, hogy a hazafiai érdem jutalma, — az elismerés, méltánylat, köztisztelet és bizalom, ha nem oly fényes és csengő is, mint a hazánk történetében szomorú korszakot alkotó 17 évek folyása alatt szerzett érdemekért adottak; de minden esetre edesebb, megnyugtatóbb s el nem rabolható. A 8-án tartott tanácskozomány értelmében a 61-iki központi bizottmány ujjlag megválasztatván, illetőleg megerősítvén, elnökeül, — minthogy 61-iki első alispánunk körülményeitől akadályozva az elnökséget el nem fogadhatá — alkotmányos 2-od alispánunk Izsák László, tiszti ügyészül Berecs Ferencz, jegyzőül Erdélyi József, törvényes bizonságul pedig Lipcsey Péter s eskütlje Losonczy Antal választattak meg.

Az ülés megvénk történetében ritka csend és higgadt komoly méltósággal folyt le.

A mai nap tartott bizottmányi ülésben gr. Szapáry Gyula indítványára az óvas elfogadtatván, jegyzőkönyvbe iktattattott.
P. E.

És im, hogy beléptem itt e szép vidékre,
Lelkem föllegéből eltűnt egy darab;
Mert mit úgy kerestem, fölhaláltam végre —
Fölhaláltam itten
A magyarnak minden
Szébb vonását, mely a multból fennmaradt.

Szüreten vagyok, . . . a dolgosok danái
S vidor zaja cseng, mint a kristálypatak:
Benn a házigazda nem győzi kínálni
Mulató vendégit,
Kiket együvé hitt
S kik a sok kedvtől már elfáradtanak.

És ez így tart míg csak a nap ég az égen:
Egymást éltetik, majd áldják a hazát;
S itt más egyéb dolog nem is marad nékem,
Minthogy azt kívánjam:
Légyen e hazában
Sok ily házigazda s ily vig társaság!

Benedek Aladár.

Pest. October 10. A bizottmányi gyűlés 10 órakor vette kezdetét, a terem megtelt, s a gyűlés lelkesülten éljenzé kedvenceit, köztök Nyáry Pált és gróf Károlyi Istvánt. A megnyitó beszéd után Nyáry Pál emelt szót. S a legale testimonium megválasztását ajánlá.

Nem tagadja, hogy a fejedelem jogában áll képviselőjének, a főispánnak kinevezése. Az 1848-ki törvények azonban felelős miniszteriumot és belügyminiszteri ellenjegyzést kívánnak. Ez pedig jelenleg nem történt meg.

Nem akar személyi kérdést csinálni az elviből, de ülne bár itt az elnöki széken legkedvesebb barátja, elvirokuna, kimondaná, hogy a főispáni helytartónak a jelenlegi módon való kinevezése alkotmányellenes, s ezt óvasképen kijelenteni kívánja. Azonban a mostani körülmények közt nem akarván akadékoskodni, javasolja, tartsuk meg így a gyűlést, s ha az óvas jegyzőkönyvben van, s megalakulva leszünk, nyugodt szívvel tárgyalhatunk tovább.

Beszédét harsány éljennel fogadta a gyűlés.

Az óvas jegyzőkönyvbe iktattattott, s a központi bizottmány Nyáry Pál elnöklété alatt megalakult.

Máramarosban, mindhárom [nemzetiség] intelligentiája összegyűlvén, a követjelöltekre nézve, a következő megállapodás történt: a felső viassói kerületben Mihály Gábor a jelölt; a kaszói kerületben Mihály Péter, a szigeti kerületben Szaplonczai József; a técsői kerületben Várady Gábor. Hátra volnának még a huszti és ökörmözdi kerületek, ezekben négy jelölt vnn, u. m. Markos István, Popovics Jenő, Seregély Sándor és Szilágyi István. Lenne ezek szerint két magyar, két orosz és két román képviselő.

A feketehegyi vízgyógyintézet Szepesmegyében.

IV.

Az alsó sétahelyen a végső ponttól fogunk a fürdő felé menni.

Egy egészen félre eső szerény helyen e fürdőtől dél-kelet felé húzódó hegylány alól oldalán, egy — csak kevesektől s leginkább a délelőtti kura után látogatott forrásra akadunk, melynek vize jószágba nézve egy forrásnak sem enged a feketehegyen.

Ezen forrás, mely eddig nem a legrendesebb állapotban volt, „Remény” nevet viselt.

Ez idén azonban kicsinosítottván, „Cornides forrás”-nak keresztellett meg, s következő felirattal látattott el.

„A zugó fenyvesek alján rejtőzve tűnök el,
Ki erre jársz, eloltani szomjad, hozzám jövel!

Cornides Lajos, ezen vízgyógyintézet alapítója, ki néhány hetet szinte itt töltött, september elején egy délután ünnepélyesen meghivatván a forrás keresztelésére, ott az egész fürdői társaság jelenlétében s nevében egyik patiens collegánk, s közös elvbarátunk Wass Gyula lelkes hazánkfa által ily forma rögtönzött beszéddel üdvözöltetett:

Egy adat Richelieu életéből.

(Folytatás.)

Szegény szerencsétlen Henri de Talleyrand, különben a király kegyence, szemeltetett ki a miniszter meggyilkolására. Először Gaston vette őt körül. Az ifjú, ki előtt Gaston a valódi czélt elhallgatta, gyilkosságot látván a dologban, vonakodott s aggodalmait bizonyos jó emberével közölte, ki őt atyailag figyelmezteté, hogy hagyjon fel e szándékkal és szakítson véget a Gaston-nal összeköttetésnek. Henri de Talleyrand épen ez üdvös tanácsot akarta követni, midőn madame de Chevreuse, kit ő annyira szeretett, ugyszólván imádozt, közbejött s a királynéra, magára hivatkozva iparkodott őt a szerep átvételére rábirni, közölvén vele a távolabbi czélt is, t. i. a király félretételét és Gastonnak a királynéval leendő egybekelését. Mit ígért a hercegnő az ifjunak jutalmul, azt csak gyanitanunk lehet; annyi bizonyos, hogy az ifjú szerelme mámorában szavát adta a tette s ígérletét, hogy szavának embere leszen.

Csak hogy már késő volt. A hatalmas miniszter valahogy nyomába jött a tervnek s egy csapással véget vetett mindennek. Gastont ugyanis kényszeríté, hogy

TÁRCSA.

Szüreten.

(Miskolcz, oct. 5.)

Sokat jártam én már itt e szép hazában,
S a sors sokfelé vitt vándorútamon;
De bár merre mentem, mindenütt azt láttam,
Hogy a magyar ember
Már az lenni sem mer,
A mi azelőtt volt, régen, egykoron! . . .

S még a uép is, — oh, mily fájva kelle nézmem, —
Mily kifáradott, mily csüggeteg vala;
S bár ekéje ott volt még most is kezében,
Ám ajkán csak halkkal
S fátyolozott hanggal
Zenge a dal, — egykor oly vidám dala! . . .

Ujdonságok.

* A kassai jogászok „Önképző társulat” alakításán buzgólkodnak. Ohajtjuk, hogy ezen dicséretes és nemes törekvésükben mielőbb célhoz jussanak.

* Gleviczky Sándor ur kassai növény és magkereskedésében valódi haarlemi virághagymák vannak nagy mennyiségben kiállítva jáczintok, tulipánok és ranunkulusokból. A virágkedvelőket, s különösen azokat, kik télen át szeretnek gyönyörködni a szép jáczintok és tulipánokban, jónak láttuk ezen kedvező körülményre jó eleve figyelmeztetni.

* A kassai polgári lövöldében f. hó 12-én tartott czéllövészet alkalmával a jutalomra kitűzött ludakból következők részesültek nyereményben. Rió József ur nyert 10 ludat, Fading ur Salkház L. helyett 3, Reisinger R. ur 3, Ambrus Lajos ur 4, Hegedüs István ur 2, Rio ur Bárczy helyett 2, Halyó Mihály ur 1, Hauser Antal ur 1, Reisinger ur Zelan helyett 1, Virág J. ur 1, Genzovics ur 1 és Stadler Sándor ur 1 ludat.

* Köhegyi József táncziskolája (Kassán kovácsuteza 379. sz. a.) már megnyitott. Ujlag figyelmeztetjük e: en kitűnő képzettségű tánczművészre a fiataloságot és a szüléket, már csak azért is: mert Köhegyi ur nem egyedül a táncz figurák nyakrafőrei betanítására, hanem különösen arra fordítja figyelmét, hogy tanítványai kellő testgyakorlatban is képeztesse. Alkalmunk volt e tavaszon látni Köhegyi ur tanítványait a kassai színpadon egy saját szerzeményű társas, s egy pár magán tánczban is, s bátran merjük állítani, hogy ezen kis tánczosnők illedelmes, kecses és szabályos taglejtéseikkel a legkellemesebben lepletk meg a közönséget.

† Folyó hó 11-én kísértük örök nyugalomra a kassai tan. kerület főigazgatóját Morovics Márton kir. tanácsost. Őszinte bánat könyeket hullatunk gyászmeleke felett, ki a felebaráti szeretet s jótékonyágnak hű példája volt. M.-M.-Bacsón, Zemplénmegyében született 1804-ben 1835-ben nevezetett ki a kassai kir. jog academiába tanárrá, hol magának az ifjuság bizalmát és szeretetét kivívta, itt működött 1862-ig; e közben 1850/1 és 1851/2 első felében, s ismét 1860/1 és 1861/2-ben a jogacademiái igazgatóságot kezelte. — Fáradhatlan buzgalmának gyümölcsét 1862-ben nyerte el, midőn kassai tankerületi főigazgatóvá és kir. tanácsossá nevezeték ki; ekkor sem szűnt meg az ifjuságot legszentebb kegyelettel vezetni azon pályán, honnan a haza hű s értelmes polgárait várhatja. Áldás hamvain!

kéletes vala. — A balatoni echo nagyobb szerűbb ugyan a hidas-németinél, de minthogy — tudtommal — a vidéken ennél nagyobb szerűbb nem létezik, azért a nyilvános közlést s figyelmet megérdemli. B. E.

Vegyes hírek.

— Turóc megye örökös főispánjának Révay Simon bárónak ö Flge october 4-iki elhatározásával megengedte, hogy a nevezett megye vezetését ismét átvegye.

— Nyitra-ról oct. 8-dikáról a „Wanderer” e tudósítást vette: Tegnap nagy ünnepélyesség alkalmával az itteni izraeliták között a zsinagógában két szabadelvd izraelita reform-törekvései miatt heves összezörrenés történt. Két személy csizma-sarokkal angyonzuzatott, többen veszélyesen megsebesültek. Az összes zsidó lakosság nagy izgatottságban van.

— Magyar tudom. akademia. Az akademia hazafiui bizodalommal kéri a könyvtárak öreit, hogy minden könyvbirtokost és irodalombarátot, kiknek Joannes Decins Barovius XVI-dik századbeli nevezetes írónk utleírásának, — melyet 1587. Wittenbergben ily czim alatt kiadott: „Hodoeporicon Itineris Transilvanici, Moldavici, Russici,” hollétéről tudomásuk volna, vagy azt bírnák, hogy arról alólirt titoknokot értesíteni, vagy magát a példányt hozzá, egy havi használat végett az akademia céljaira, biztos uton beküldetni ne terhelhetnének. Kelt a M. T. Akademia 1865-iki október 2-án tartott üléséből. Arany János titoknok.

Irodalom.

— Vettük a „Magyar jogtudomány hetilap” első számát, melynek tartalma következő: Felhívás. — Az esküdtszéki kérdéshez Magyarországon 1843 óta. — Orvostörvényszéki tudomány. — Egyetemünk s az országgyűlés. — Törvénykezési rész: Büntető jogiesetek — Telekkönyvi előjegyzés kitörlése. — Egy kérdés. — Tárca: Curialis stylus. — Diák párbaj. — Az amerikai párbaj. — A páris suilider. — A lap megjelen f. hó 7-ikétől kezdve minden szombatn, előfizetési ára egész évre 8 frt, félévre 5 frt, évnegyedre 2 frt 50 kr. Szerkesztője Hatvani Gál Ernő. Kiadója. Dr. Wüncs Sándor. Ajánljuk különösen az ügyvédek és bírák figyelmébe.

— Heckenast Gusztáv könyvkiadó-hivatalában megjelent és szerkesztőségünkhöz beküldetett: „A magyar dalnok” a legszebb nemzeti dalok, románczok, balladák és egyéb szavalásra alkalmas költemények gyűjteménye. A 376 oldalra terjedő díszesen kiállított kötet ára csak 50 ujkr.

— Erdékes irodalmi ujdonság van jelenleg sajtó alatt. Ez egy öt-hat ivre terjedő mű, czime: „Széchenyi István, mint döblingi vértanu,” írta Kecskeméthy Aurel. Tartalmazni fogja ez döblingi rejtélyes tartózkodásának s tragikai halálának minden körülményét, s leírását annak, hogy mint tölté szomorú éveit, mit tett és szenvedett e nagy férfi Döblingben. — Szerző ez évek alatt Széchenyi meghittjeihez s bensőbb társaságához tartozott s hihetőleg nem egy új ismeretlen adattal fog járulni a szerencsétlen véget ért „legnagyobb magyar” élete és jellemrajzához.

— Petőfi illusztrált életrajzát szándékozik kiadni Pesten az Eggenberger féle könyvkereskedés tulajdonosa Hofmann Alfred. — Az életrajzát Pákh Albert írja meg, a szövegbe nyomandó képeket pedig Székely Bertalan fogja rajzolni. Mind két név elég kezességét nyújt a mű érdekességét illetőleg.

„Midőn a természet legáldásosabb kincsével megajándékozott emberiség, nagy mesterének a dicsőült Priesznitznek szívében emléket emelt, nem róvta le hála adóját a nagy szellemhez méltólag. A mester lelkéhez az állott legközelebb, ki az eszmének hirdetője apostola lett, s e szerint az emberiség jóltevője. — És Szepes kies bércei közt találkozott egy férflu, ki áthatva az eszme szentségétől, széttekintett szép megyéjében s midőn buvár lelkével nemes buzgalomában itt e helyütt találta fel a forrást, mely a léleekben fogamzott eszmének életet adott, férfias határozottsággal tevő le első alapkövét a fürdőnek, s társaságot alakítva — nem kis küzdelmek közt, annak ólén eszközlé azt, hogy fokozatosan bár, de évről évre haladva 1848-ban szerényen rendszerezett állapotban fogadható immár a fürdő kebelében a hívőket.

És így lőn Cornides Lajos ur a hivatottak egyike; imig emelt oltárt lelkében a nemes emberbarát az emberiségnek — leghivebben értvén meg dicső elődjének szellemét.

Az említett gyász s korszak szétbontatá a társaságot, melynek élén jelesünk állott, s ezzel a szép mű kifejlődését is általános hullámszás és viharok közepette — e forrás pihenőjét tartá. Imádott édes anyját — a haza földjét, — s talán szeretteit, kiktől életet nyert s kiktől megválnia kellendett, gyászolá? Igen, tiszteletünk tárgya, miután szabadság szerető lelkéhez hiven, teljesíténé honpolgári kötelességét — a nagy nap leáldoztalával több társaival egyetemben itt hagyá hazáját a legégetőbb fájdalomak kíséretében

A hon egén tornyosuló fellegek — minden más úgy háttérbe szorításával egyetlen zászló alá sorakoztaták a hű fiakat. — És itt ismét jó példával ment elő kiváló tiszteletünk tárgya — s az elsőként állott a sorompók közt. — Azóta mily események! mennyi hullámszás és hányattatás a magyar ember életében! Ámde hagyjuk pihenni az érzeményeket — tegyük férfias kezeinket szíveinkre, s fojtsuk el annak dobanásait. Csak egyet említnék e perczben: hogy miután tisztelt Barátunk honpolgári kötelességét a legnehezebb időkben hiven teljesíté — a vész-harang megkondultával kibujdosott imádott hazájából, távol attól számkivetésben élt a legégetőbb fájdalomak kíséretében — mostoha körülményekkel küzdve, de mindig a magyar haza díszére s becsületére. —

Midőn pár évvel ezelőtt visszatért hazájába minden barátja s tisztelője lelki ünnepnek örömeivel üdvözlé őt.

Ki mint ember, s derék honpolgár — imádott hazája s az emberiségnek ekként kettős oltárt emelt nemes lelkében — méltó hogy baráti s tisztelői minden körben ünnepiesítsék emlékét.

Szerény ház ez emlék, melyet e forrásnak becses nevedrei megkeresztelésével adtuk át az emlékezetnek, ámde a bizalom és nagybecsülés hervadhatlan virágával koszoruzva, s ezen lelkekből merített emlékirattal fogja az áldva örökíteni nevedet: „a hazának s emberiségnek!

Isten áldjon s tartson meg a haza javára!¹⁴
(Folyt. köv.)

mással lépjen házasságra s e lépéssel uralkodási vágyairól lemondjon. Chevreuse herczegnőt pedig elfogatván, mely alkalommal Henri-vali levelezésének is birtokába jutott, Blois-ba számkivetésbe küldötte. Ezenfelül azzal is fenyegette, hogy férje előtt a levelek előmutatásával compromittálni fogja.

Henri de Talleyrand, chalaisi gróf maradt még hátra. Richelieu elhatározta magát, mikép a grófn, kit különben is személyes ellenségének tartott, meg fogja magát boszulni.

Hogy a világ előtt igazolva legyen, törvényes színezetet iparkodott eljárásának adni s egyuttal könnyeben czélt érendő, a napi beszédnek is tárgyat szerzett Gaston nősülésében, melynek idejét megszabván az egybekelési ünnepély helyéül Nantes városát tűzte ki. Ezt azért is tevő, hogy a gróffal, kit minden áron megsemmisíteni akart, távol ennek tehető rokonai s barátaitól annál könnyebben boldogulhasson.

Richelieu, boszuterve teljesedésbe menetelének örömmel szemlélhethe kezdetét. Az egész királyi család, az egész udvar felkerekedett, — épen mint a hatalmas miniszter akarta, — Nantesba menegzőre menendő.

Követte a királyt a chalaisi gróf is, a nélkül, hogy csak legkissebbet is gyanított volna meg.

Mihelyt ezek eltávoztak, Richelieu azonnal rendezé a törvényszéket, mely az ifju gróft felségértés és árulás miatt pörbe fogja. Ő maga csak mintegy másfél nap mulva követte szükségletekkel együtt a királyi családot.

Ez idő alatt nem csekély kellemetlenség érte a miniszter urat. Azon levelezést ugyanis, mely madame de Chevreuse elfogatásakor kezeibe került s melyet a miniszter kincs gyanánt őrizett, valaki szobáiból kilopta. E valaki a hires Marion Delorme volt.

Ez megtörténvén, az ifju gróf barátjai, kik ismerővén Richelieut, nem tudtak Henri de Talleyrand bizton-sága iránt annál inkább nyugodni, mert a királynő által értesítettek valamint értesítetett madame de Chevreuse is, mikép a gróft veszély fenyegeti, minek következtében ez, Bloist titkon odahagyva, Párisba visszatért, — igen az ifju gróf barátjai intőzkedni és megmentését előkészíteni, s ha szükséges foganatba venni elhatározták.

E végből Francois de Rochefoucauld marsillaci herczeg, lóhalálában vágatott a távozott királyi család után, hogy a kíséretben levő chalaisi gróffal találkozzván,

Marie de Chevreuse nevében kérje és birja rá az ifjut arra, hogy Angliába meneküljön. Távolléte alatt, a compromissionának már most, a levelek visszakerülte után, minden veszélyén kívül álló herczegnő, férjét, a herczeget is működésre akarta indítani, hogy az ifju részére minden tekintetben kegyelem nyeressék.

Utjában másodnap elmellőzvé és megelőzvé ez ifju barát a minisztert, harmadnap a királyi család és kíséretével egyazon időben érkezett meg Angersba. Itt találkozott a herczeg a gróffal s előadta neki küldetésének okát. A gróf egy cseppet sem lepetett meg a hír által; tágitani, távozni, nem akart, küzdésre határozta el magát. „Nem engedhetem neki — ugymond a gróf — a dicsőséget, melyet távozásom szerezne neki. Meglehet, hogy küzdésem a miniszterrel halálom leszen, de mindamellét küzdenem kell, küzdeni fogok ellene. Ha meghalok, legalább magamhoz és Máriához méltólag halok meg.” Annyira bizott a királyban, hogy szinte szemrehányást tett a herczegnek midőn ez állitá, mikép a király elfogja hagyni, meg fogja csalni.

(Folyt. köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, october 14-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	60	5	—
Kétszeres	4	—	—	—
Rozs	3	80	3	60
Tengeri	3	40	3	20
Arpa	2	20	1	80
Zab	1	60	1	40
Kása	6	80	6	40
Borsó	8	80	8	20
Lencse	7	80	7	20
Bab	6	80	6	40
Örlött dara	11	40	10	60
Tatárka	9	40	—	—
Burgonya	1	68	1	42
Aszuszilva	8	—	7	20
Szesz itezéknél	—	17 1/2	—	18
Marhahus fontonként	—	14	—	—
Bornyuhus	—	20	—	18
Sertéshus	—	20	—	19
Vaj itezéknél	—	48	—	44
Zsir	—	40	—	38
Szalonna fontonként	—	40	—	36

Kassa, october 14. Nehány nap óta mindig látunk borulatot, de esőt még sem kapunk. Ma igen kellemetlen ködös őszi nap van. A hetivásár népes, s különösen a káposztát keresik és veszik. — Jó káposztát lehet venni százát 5 frtjával, van azonban 4 forintos és 6 frtos is. Az élet ára nem hogy emelkednék, de inkább csökken. Rosz jelenéig a földbirtokosokra. A piaci árak fennebb.

Eperjes, october 13-án. Buza köblönként 5 frt. 60 kr.—5 frt. Rozs 3 frt. 60 kr.—3 frt. 40 kr. Tengeri 4 frt. — kr. — 3 frt. 60 kr. Arpa 2 frt 40 kr.—2 frt. 20 kr. Zab 1 frt. 80 kr.—1 frt 60 kr. Kása 8 frt. — kr. 7 ft. 60. Borsó 6 ft. 40. — 6 ft. Lencse 7 ft. —6 ft. 60. — kr. Bab 8 frt. — kr.—7 frt. 40 kr. Örlött dara 12 frt. — kr. —10 frt. Tatárka 6 frt. 40. 6 frt. — kr Burgonya 1 ft —. — Aszuszilva 8 ft. —. Szesz itezéknél (magyar iteze abroncs alatt 30 fok) 20 kr. Marhahus fontonként 12 kr. Bornyuhus 12 kr. Sertéshus 18 kr. Vaj itezéknél. 40 kr. Zsir 50 kr. Szalona font. 40 kr. N.-Sárosi liszt-láng mázsánként 8 ft. 80. Zsemlyelisz 7 frt. 80. Középkenyérlisz 5 frt 60. Rozs középkenyérlisz 5 frt. 20

Gálszécs, oct. 12. piaci árak következők voltak :

Buza köblönként 5 frt. Gabona 3 frt 10 kr. Arpa — frt. — kr. Zab 1 frt 20 kr. Paszuly — frt — kr. Lencse 7 frt — kr. Krumpli 1 frt 20 kr. Vaj itezéje 42 kr. Széna mázsája 50 kr. Szalma mázsája 40 kr. Szesz itezéje 18 1/2 kr. Tojás három darabja 4 kr.

Nyiregyháza, october 11. Hetivásárunk élénk, s az eladásra kiállított életneműek vevőkre is találtak. — Buza köblönként 4 frt 50—90 kr. Rozs 3 frt. Tengeri 2 frt 50—80 kr. Zab 1 frt 30—40 kr. Arpa 1 frt 90 kr. Szesz itezéknél 16—16 1/2 kr.

Bécsi börze october 13-ról.

5% Metallique	67.—
Nemzeti kölcsön	71.05
Bankrészvény	778.—
Hitelintézeti részvény	169.90
Londoni	108.65
Ezüst	108.50
Arany	5.23 1/2

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:	árjegyzék		
	reggel	délben	I. II. III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —	
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44 3.34 2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33 5.50 3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84 6.66 4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30 8.52 5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57 10.22 6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35 13.05 8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86 14.19 9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81 17.15 11.04
Bécs	6 " — "	6 33	37.07 27.98 18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		8 óra — p. este	
Bécs indulás	6 " 25 "	reggel	
Pest	9 " 27 "	"	
Czegléd	10 " 27 "	"	
Szolnok	1 " 26 "	délután	
Püsp.Lad.	3 " — "	"	
Debreczen	4 " 28 "	"	
Nyiregyháza	5 " 25 "	este	
Tokaj	7 " 24 "	"	
Miskolcz	9 " 56 "	"	
Kassa érkezés			

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 frt. 48.
 " Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 frt. 64.
 " Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 frt.
 Eperjesről Kassára ugyanakkor.
 Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
 Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
 Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkács: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Unghvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
 Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
 Menet-jegyzék Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkács: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

Fogyasztási adó árverési hirdetés.

Hely	Megye	Árszabályi osztály	Kikiáltási ár 12 óra pótlékkal együtt			Bánat-pénz	A haszonbér idő szaka	Az árverés fog tartatni	
			boréért		összesen			a cs. kir.	1865-ik év
			frt.	kr.					
Tolcsva Vámos-Ujfalva	Zemplén	III.	534	1068	1602	160	20	kerületi pénzügyigazgatósági hivatalnál Ungvárt	November hó 2-én
			56	113	169	17	1-től december végeig		

A haszonbér időszaka feltételeken a következő két évre is megnyújtható, az 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlatok a bánatpénz mellékeléssel 1865-ik év novemberhava 2-ig az ungvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóság elnökének bepecsételve átnyújthatók. A többi haszonbéri feltételek a nevezett igazgatóságnál, ugy az ungvári, ujhelyi, homonnai, varanói és nagy-mihályi cs. kir. Pénzügyi biztostságnál is a szokott hivatalos órákban az árverés napjáig megkinthetők, melyek az árverezők előtt az árverés kezdetén is fel fognak olvastatni. Egyébaránt ajánlatok mind a két községre is elfogadhatnak.
 Az ungvári cs. kir. kerületi pénzügyigazgatóságtól 1865-ik év október 10-kén.

508. t. k. sz.

98(3)3

Hirdetmény.

Sz. kir. Kassa város törvényszéke mint telexkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tételik, hogy a kassai takarékpénztárnak Schiffbeck József elleni 4900 frt. és járuléka iránti végrehajtási ügyében lefoglalt a kassai 1898. számú telexkönyvben 658. és 659. h. r. és 34. és 35. o. i. számok alatti külvárosi o. é. 8588 frt. 19 krra becsült ház a városi telexkönyvi hivatalban f. év novemberhó 11-dik napjára d. e. 10 órakor mint második határidőben becsáron alól is árvereltetni fog, az árverési feltételek az említett hivatalban bármikor megtekinthetők s a venni szándékozók a fentebbi becsérték 5%-tőljárt bánatpénzül a végrehajtó bíróságnak átadani köteleztetvén.
 Kelt Kassán 1865. évi szeptemberhó 29-én tartott városi törvényszéki mint telexkönyvi hatósági ülésből.

Hirdetmény.

Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telexkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tételik: hogy Lepage Emilnek Alexy Lajos elleni 1067 frt 67 kr. és járuléka iránti végrehajtási ügyében lefoglalt a kassai 141-ik tkönyvben 533-ó. i. és 321 h. r sz. harangutcai háznak elárverezése ügyében az árverési feltételek és fizetési sorrend megállapítása tárgyalására f. é. november hó 9-ik napjának d. e. 10 órája a városi telexkönyvi hivatal helyiségébe kiüzetik.
 Kelt Kassán 1865-ik évi szeptember hó 29-kén tartott városi tszéki mint telexkönyvi hatósági ülésből. 101(3)3

6629. sz. Felhivás. 100(3)3

A helybeli cs. kir. adóhivatalnak f. évi october 1-én 1886. sz. a kelt felszólítása következtében felhivatnak a helybeli lakosok. miszerint a még hátralevő egész adóbeli összeget e hó végeig annál bizonyosabban befizetni igyekezzenek, mert ennek lefolyta után a be nem fizetett adóösszegek katonai végrehajtás útján be fognak szedetni.
 Kelt, Kassán az 1865. évi october hó 6-kán tartott tanácsi ülésből.

Magán hirdetések.

Helyváltoztatás.

Werfer Károly

KÖNYV-, MŰ- ÉS HANGJECYKERESKEDÉSE

létezik

főutcán 451. sz. a. az Urbán-torony és piacz átellenében a STEER-féle házban.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.